

ΔΙΠΤΩΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

ΡΗΜΑΤΑ με ΔΥΟ ΑΙΤΙΑΤΙΚΕΣ

Ερώτηση: Ποια φήματα συντάσσονται με δύο αντικείμενα και τα δύο σε αιτιατική;

Δύο αντικείμενα και τα δύο σε αιτιατική, η μία **προσώπου** [: άμεσο αντικείμενο] και η άλλη **πράγματος** ή **αφηρημένου** ουσιαστικού [: έμμεσο αντικείμενο], δέχονται τα φήματα, που σημαίνουν:

1. Αἰτῶ και ἐρωτῶ.

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. *Ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς τά δπλα ἀπαιτεῖ* [ο βασιλιάς των Περσών απαιτεί από μας τα δπλα].
2. *Οὐ τοῦτο ἐρωτῶ σε* [= δε σε ρωτώ αυτό].

ΠΡΟΣΕΞΕ. α) Το **αἰτῶ** συντάσσεται και με **αιτιατική + τελικό** απαρέμφατο [το απαρέμφατο τίθεται αντί του εμμέσου αντικειμένου] παράδ. 1.
β) Το **ἐρωτῶ** συντάσσεται με **πλάγια ερωτηματική πρόταση** [παράδ. 2] ή με **αιτιατική + πλάγια ερωτηματική πρόταση** [η πλάγια τίθεται αντί του εμμέσου αντικειμένου [παράδ. 3].

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. *Αἰτοῦμεν δῆμᾶς βοηθεῖν* [= ζητάμε από σας να βοηθήσετε].
  2. *Καί ἥρετο δ, πι εἴη τό σύνθημα* [= και ρώτησε ποιο είναι το σύνθημα].
  3. *Καί τις αὐτὸν ἥρετο δόπσοι αὐτῶν τεθνᾶσιν* [= και κάποιος το ρώτησε πόσοι απ' αυτούς έχουν σκοτωθεί].
2. **Ἀποστερῶ, ἀποκρύπτω και εἰσπράττω.**

Παραδειγματα - Μετάφραση

Ἡμᾶς πολύν χρόνον τόν μισθόν ἐστέρησε [= μας στέρησε για μεγάλο χρονικό διάστημα το μισθό].

ΠΡΟΣΕΞΕ. α) Το μέσο **στεροῦμαι** δέχεται αντικείμενο σε γενική: *Ἐπεί ἔκείνων μέν ἀπάντων μάχη ἐστερήμεθα* [= επειδή στη μάχη είχαμε χάσει όλα εκαίνα].
β) Το **στερῶ** συντάσσεται ακόμα με **αιτιατική + γενική**: *Οὗτος ἔμε τῶν πατρών ἐστέρησεν* [= αυτός με στέρησε από την πατρική περιουσία].

3. Ένδυω και ἐκδύω

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. Ό πάππος τόν Κύρου καλήν στολήν ἐνεδυσε [= ο παππούς φόρεσε στον Κύρο ωραία φορεσιά].
2. Εξέδυσεν ἐμέ τήν ἐσθῆτα [= αφαίρεσε από μένα το ένδυμα].

4. Διδάσκω και ὑπομιμνήσκω [= υπενθυμίζω].

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. Ἡρξατο σε διδάσκειν τήν στρατηγίαν [= άρχισε να σε διδάσκει το έργο του στρατηγού].
2. Αναμνήσω ὑμᾶς τούς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους [= θα υπενθυμίσω σε σας τους κινδύνους των δικών μας προγόνων].
5. Τα δοξαστικά, εκλογής, κλήσης και όσα έχουν τη σημασία των ποιῶ, ποιοῦμαι [: μέσο], τίθημι, καθίστημι, μεταβάλλω, διορίζω, στην ενεργητική τους διάθεση, συντάσσονται με δύο αιτιατικές που η μία είναι το αντικείμενο στο ορήμα και η άλλη κατηγορούμενο στο αντικείμενο [Βλέπε και κατηγορούμενο αντικείμενου σελ. 112].
6. Ρήματα με εξωτερικό αντικείμενο, μπορεί να δεχθούν ταυτόχρονα και άλλη αιτιατική, η οποία όμως είναι σύστοιχο αντικείμενο, και κυρίως τα: ἀγορεύω, δρῶ, ἐργάζομαι, εὐεργετῶ, ποιῶ, λέγω.
  - Κανονικά η αιτιατική του συστοίχου αυτού αντικειμένου συνοδεύεται από επιθετικό προσδιορισμό.

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. Ἐκαστον ὑμῶν εδηργέτονταν τήν μεγίστην ενέργεσίαν [= πρόσφεραν στον καθένα από σας την πιο μεγάλη ενεργεσία].
2. Πόλλα ἀγαθά τήν πόλιν ἐποίησεν [= πρόσφερε πολλά καλά στην πόλη].
  - Στα παραπάνω παραδείγματα οι αιτιατικές: εὐεργεσίαν, ἀγαθά, είναι σύστοιχα αντικείμενα και συνοδεύονται από τους επιθετικούς προσδιορισμούς: τήν μεγίστην, πολλά.
7. Τα ορήματα που σημαίνουν διαιρεση, όπως: διαιρῶ, τέμνω, κατανέμω κ.λπ. δέχονται δύο αιτιατικές, αλλά η μία είναι σύστοιχο αντικείμενο.

Διέλωμεν αὐτήν δύο μέρη [= να χωρίσουμε αυτήν σε δύο μέρη].

ΡΗΜΑΤΑ με ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ και ΓΕΝΙΚΗ

Ερώτηση: Ποια φόμια συντάσσονται με δύο αντικείμενα, το ένα σε αιτιατική και το άλλο σε γενική;

Δύο αντικείμενα το ένα σε αιτιατική [: ἀμεσο] και το άλλο σε γενική [: ἐμμεσο] δέχονται τα ρήματα, που σημαίνουν:

1. **Εστιῶ, πληρῶ, κενῶ.** Έστιῶ [= προσφέρω ή δίνω γεύμα, φιλοξενώ, γεμίζω], πληρῶ [= γεμίζω, εφοδιάζω, εξοπλίζω], γεμίζω [= γεμίζω, φορτώνω με κάτι], πίμπλημι [= γεμίζω, ικανοποιώ], κενῶ [= αδειάζω], ἐρημῶ [= ερημώνω, καταστρέφω, στερώ].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Τα παθητικά των ρημάτων, που έχουν τη σημασία του γεμίζω, δέχονται αντικείμενο σε γενική [παράδ. 3].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Τῶν λόγων ἡμᾶς Λυσίας εἰστία [= ο Λυσίας μας γέμιζε με λόγια]
2. Ἄνδρῶν τῶν πόλιν ἐκένωσε [= ἀδειασε την πόλη απ' αυτούς τους ἄνδρες].
3. Ἐνεπλήσθη ὁ λόφος τῶν ἵππεων [= γέμισε ο λόφος με ιππεῖς].

2. **Άκούω, πληροφοροῦμαι, μανθάνω, πυνθάνομαι** [= ζητώ να μάθω από κάποιον].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ύμεῖς ἔμοι ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν [= εσείς θα ακούσετε από μένα όλη την αλήθεια].
2. Μάθε μου καὶ τάδε [= μάθε από μένα κι αυτά].

3. **Λαμβάνω** [= πιάνω], **ἄγω** [= οδηγώ], **ἔλκω** [= τραβώ, σέργω].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ἐλαβον τῆς ζώνης τὸν ὄρονταν [= έπιασα από τη ζώνη τον Ορόντα].
2. Ἄγει τῆς ἱνίας τὸν ἵππον [= οδηγεί τον ίππο από τα ηνία].

4. **Ἐμποδίζω, ἀπομακρύνω, ἀπαλλάσσω, παύω, ἀποστερῶ, εῖργω** [= εμποδίζω την είσοδο, αποκλείω], **χωρίζω** [= χωρίζω, αποχωρίζω].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Οἱ Ἡλεῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐκώλυνον τοῦ ἀγῶνος [= οι Ηλείοι εμπόδιζαν τους Λακεδαιμονίους από τον αγώνα].
2. Λῦσόν με τῶν δεσμῶν [= απάλλαξέ με από τα δεσμά].

ΠΡΟΣΕΞΕ. α. Τα μέσα ρήματα, που έχουν τη σημασία του ἀπαλλάσω και ἀποστερώ δέχονται αντικείμενο και σε γενική μόνο [παράδ. 1].

ΔΙΠΤΩΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

β. Τα **ρήματα**, που δηλώνουν στέρηση, δέχονται και δύο αιτιατικές ως αντικείμενα [Βλέπε ρήματα με δύο αιτιατικές].

γ. Τα **κωλυτικά** ρήματα δέχονται ταυτόχρονα και δύο αντικείμενα. Το ένα **αιτιατική** και το άλλο **απαρέμφατο τελικό**. Η αιτιατική είναι συγχρόνως και υποκείμενο του απαρεμφάτου [παράδ. 2].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ἀπηλλάγησαν τοῦ κινδύνου [= απαλλάχτηκαν από τον κίνδυνο].

2. Τί με κωλύει κληροῦσθαι [= τι με εμποδίζει να κληρωθώ].

5. Ψυχικό πάθος, όπως: **ἄγαμαι** [= θαυμάζω], **θαυμάζω**, **εὐδαιμονίζω** [= καλοτυχίζω, θεωρώ κάποιον ευτυχή], **μακαρίζω** [= καλοτυχίζω], **ὁργίζομαι** [= εξοργίζομαι], **ζηλῶ** [= καλοτυχίζω, φθονώ], **οἰκτίζω** [= αισθάνομαι οίκτο, λυπάμαι], **ἐπαινῶ**.

• Η γενική με τα ρήματα αυτά δηλώνει την αιτία [: γειτή αιτίας].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Θαυμάζω σε τῆς τόλμης [= σε θαυμάζω για το θάρρος σου].

2. Πολλάκις ευδαιμόνισά σε τοῦ τρόπου [= πολλές φορές σε καλοτύχισα για το χαρακτήρα σου].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Τα ρήματα του ψυχικού πάθους πολλές φορές συνοδεύονται από δοτική η δοτική ουσιαστικού αφηρημένου είναι της **αιτίας** και η δοτική προσώπου **αντικείμενο** [παράδ. 2].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ὁ Κύρος ἤσθη τῇ ἐπιστολῇ [= ο Κύρος ευχαριστήθηκε για την επιστολή].

2. Ὁργίζομαι τῷ ἀδελφῷ [= οργίζομαι εναντίον του αδερφού μου].

6. Τα δικαστικά, όπως: **αἰτιῶμαι** [= κατηγορώ], **δικάζω** [= δικάζω, αποφασίζω], **γράφομαι** [= καταγγέλω κάποιον εγγράφως για δημόσιο αδίκημα], **διώκω** [= κατηγορώ, φέρων κάποιο στο δικαστήριο για κάτι], **καταγιγνώσκω** [= κατηγορώ, καταδικάζω κάποιον], **καταψηφίζομαι** [= καταδικάζω], **κατηγορῶ**, **χρίνω** [= δικάζω, κατηγορώ, καταδικάζω], **τιμωροῦμαι** [= τιμωρώ].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Διώξομαι σε δειλίας [= θα σε καταγγείλω εξαιτίας δειλίας].

2. Μέλητος Σωκράτη ἀσεβείας ἐγράψατο [= ο Μέλητος κατάγγειλε το Σωκράτη εξαιτίας ασέβειας].

3. Καί θανάτου οὗτοι κρίνονται [= αυτοί δικάζονται για ἔγκλημα, που έχει ως ποινή το θάνατο].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Η γενική με τα ρήματα αυτά είναι **της αιτίας** και κυρίως δηλώνει το **ἔγκλημα**, εξαιτίας του οποίου δικάζεται ο κατηγορούμενος ή **την ποινή**, που επιβάλλεται για το έγκλημα.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

- Οι γενικές των παραπάνω παραδειγμάτων: **δειλίας**: γεν. αιτίας, **ἀσεβείας**: γεν. εγκλήματος, **θανάτου**: γεν. της ποινής.
- Πολλές φορές **η αιτιατική** με τα δικαιοτικά ρήματα είναι **της ποινής** και η γενική το αντικείμενο:

Παραδειγματική - Μετάφραση

΄Αθηναῖοι Σωκράτους θάνατον κατέγνωσαν [= οι Αθηναίοι καταδίκασαν σε θάνατο το Σωκράτη ή επέβαλαν στο Σωκράτη ως ποινή το θάνατο].

7. Άνταλάσσω, ἀγοράζω, πωλῶ, πιπράσκω [= πουλώ], ώνοῦμαι [= αγοράζω], ἀποδίδομαι [= πουλώ], ὀξιῶ [= θεωρώ όξιο, κρίνω όξιο], τιμῶ [= εκτιμώ κάτι σε ορισμένη αξία], ἐκτιμῶ [= εκτιμώ κάτι σε ορισμένη αξία].

Παραδειγματική - Μετάφραση

1. Τήν αὐτῶν ἔλευθερίαν δεινῆς δουλείας ἡλλάξαντο [= την ελευθερία τους αντάλλαξαν με φρικτή δουλεία].
2. Πιπράσκουσι τά κτήματα πέντε ταλάντων [= πουλούν την περιουσία με πέντε τάλαντα].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Η γενική με τα ρήματα αυτά είναι **της αξίας** ή **τοῦ τιμήματος**.

8. **Σύνθετα ρήματα.** Πολλά σύνθετα ρήματα με τις προθέσεις: **ἀπό**, **ἐκ**, **πρό** και **κυρίως** με την **κατά**, όταν η πρόθεση αυτή τους δίνει δικαιοτική σημασία [παράδ. 3].

Παραδειγματική - Μετάφραση

1. Ἀποτρέπει με τούτον [= με αποτρέπει απ' αυτό]
2. Ἐξέβαλον αὐτὸν τῆς ἀρχῆς [= τον ἔδιωξαν από την εξουσία].
3. Άθηναῖοι Σωκράτους θάνατον κατέγνωσαν [= οι Αθηναίοι καταδίκασαν το Σωκράτη σε θάνατο].

Α σ κ η σ ε ι σ [21]

[Βλέπε ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ σελ. 388]

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΚΕΝΩΝ

Να συμπληρώσετε τα κενά των παρακάτω προτάσεων θέτοντας ως αντικείμενο την κατάλληλη πτώση της λέξης, που βρίσκεται στις παρενθέσεις.

1. Αἰτεῖ ..... τριῶν μηνῶν (αὐτός, μισθός)
2. Ὁ πατήρ μου δύο ..... ἐγέμισε..... (ναῦς, σίτος)
3. Εἶλκεν ..... (αὐτός, πούς)
4. Μακαρίζω ἄρ' ..... ἔγωγε ..... (ὑμεῖς, τό κτημα)

ΔΙΠΤΩΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

-
5. Ὡρκισαν ..... (ό στρατιώτης, ὄρκος)
6. Προέταξε ..... (όπλιται, ἵπεις)
7. Οὗτος ..... ἀπεστέρησεν (ἔγώ, τά πατρῷα)

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ - ΣΥΖΕΥΞΗΣ

Να αντιστοιχίσετε τα γράμματα της Β στήλης με τους αριθμούς που ταιριάζουν στη Α στήλη.

1. Τήν σοφίαν πωλεῖ	α. φίλων.
2. Εἰσέπραξαν πλῆθος χρημάτων	β. θανάτου.
3. Ἐρημοῖς σεαυτόν	γ. τόν θάνατον.
4. Ἐπυθόμην ταῦτα	δ. αὐτόν.
5. Ὁ Κῦρος τοῦ πάθους ὥκτιρεν	ε. ἀργυρίου.
6. Καὶ οὗτοι ιρίνουσι	στ. αὐτοῦ.
7. Διογείτων τήν θυγατέρα ἔκρυπτε τοῦ ἀνδρός	ζ. τούς συμμάχους.

ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Να βρείτε στις παρακάτω προτάσεις τα αντικείμενα και να αναγνωρίσετε την κατηγορία των ρηματικών τύπων από την οποία εξαρτώνται.

1. Ὑπέσχεντο διδάξειν ἡμᾶς τήν ὁποικήν.
2. Διφθέρας ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου.
3. Θάνατος χωρίζει τοῦ σώματος τήν ψυχήν.
4. Ζηλῶ σε τοῦ πλούτου.
5. Οἱ βάρβαροι τόν Θεμιστοκλέα μεγίστων δωρεῶν ἦξιοσαν.
6. Ὁ Κῦρος τό στράτευμα κατένεψεν δώδεκα μέρη.
7. Τούτους μέν οὖν οὐ παύσω τῆς ἀρχῆς.

ΡΗΜΑΤΑ με ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ και ΔΟΤΙΚΗ

Ερώτηση: Ποια ρήματα συντάσσονται με δύο αντικείμενα, το ένα σε αιτιατική και το άλλο σε δοτική;

Δύο αντικείμενα, το ένα σε αιτιατική [: ἀμεσο] και το άλλο σε δοτική [: ἐμμεσο], δέχονται τα ρήματα, που σημαίνουν:

1. **Λέγω, δείκνυμι, δηλῶ, σημαίνω** [= φανερώνω, γνωστοποιώ], **φαίνω** [= φανερώνω, γνωστοποιώ], **κοινῶ** [= ανακοινώνω], **ύπισχνοῦμαι** [= υπόσχομαι], **παραγγέλω, παραινῶ, ἀποκρίνομαι.**

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. Πᾶσαν ὅμινον ἄλιθειαν ἔρῳ [= θα σας πω όλη την αλιθεια].
  2. "Οσα ἥμαν δὲ Θεός φανεῖ [= όσα θα φανερώσει σε μας ο Θεός].

  2. Δίδωμι, ἄγω, φέρω, προσάγω [= οδηγώ, φέρνω], πέμπω, κομίζω, ἐπιστέλλω [= στέλνω σε κάποιον, παραγγέλλω], ἀντιτάσσω [= παρατάσσω εναντίον], προσαρμόζω [= προσαρμόζω, ταιριάζω].
- Παραδειγματα - Μετάφραση**
1. Η μωρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακά [= η μωρία φέρνει συμφορές στους ανθρώπους].
  2. Γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγή φέρει [= η σιωπή φέρνει στις γυναίκες ευπρέπεια].
  3. Ο Αρμένιος Κύρω καὶ τῇ στρατιᾷ ἔπειπε [= ο Αρμένιος έστελνε στον Κύρο και στο στράτευμα φιλικά δώρα].

  3. Όσα σημαίνουν ἔξισωση, ἔξομίσωση, μείξη, συνδιαλλαγή [= συμφιλίωση], προσέγγιση, όπως: ίσω [ισώνω], ἔξισω [= εξισώνω], ἀνισω [= εξισώνω], ὁμοιῶ [= εξομοιώνω], εἰκάζω [= παρομοιάζω], παραβάλλω [= συγκρίνω], μείγνυμι [= ανακατώνω], κεράννυμι [= αναμειγνύω], διαλλάττω [= συμφιλιώνω], συναλλάττω [= συμφιλιώνω], πελάζω [= φέρνω κάτι κοντά σε κάτι άλλο].

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. Ο σίδηρος ἀνισοῖς τούς ἀσθενεῖς τοῖς ισχυροῖς ἐν τῷ πολέμῳ [= τα όπλα εξισώνουν στον πόλεμο τους ανίσχυρους με τους ισχυρούς].
2. Τήν εδβούλιαν ἀλλοις ὁμοιοῖ [= εξομοιώνει τη σύνεση με άλλα].
3. Ἐπειρᾶτο διαλλάξαι τάς πόλεις ἀλλήλαις [= προσπαθούσε να συμφιλιώσει τις πόλεις μεταξύ τους].
- Η σύνταξη του πελάζω με αιτιατική + δοτική είναι ποιητική: **πάντας** ἐπέλασε χθονί.

4. **Σύνθετα ρήματα.** Πολλά σύνθετα ρήματα με τις προθέσεις: **ἐπί**, **ὑπό**, **πρός** και **κυρίως** με τις **ἐν** και **σύν**.

Παραδειγματα - Μετάφραση

1. Ἐνειργάσαντο ἥμαν τήν ἀρετήν [= μας ἔκαναν ενάρετους].
2. Συγκρούειν **ἀντούς** ἀλλήλοις ἐβούλοντο [= ήθελαν να φέρουν σε σύγκρουση αυτούς μεταξύ τους].
3. Ἐπέβαλαν **ἀντοῖς** τόν νόμον [= επέβαλαν σ^τ αυτοὺς το νόμο].

ΡΗΜΑΤΑ με ΓΕΝΙΚΗ και ΔΟΤΙΚΗ

Ερώτηση: Ποια ρήματα συντάσσονται με δύο αντικείμενα, το ένα σε γενική και το άλλο σε δοτική;

Δύο αντικείμενα, το ένα σε γενική [συνήθως **άμεσο**] και το άλλο σε δοτική [συνήθως **έμμεσο**] δέχονται τα ρήματα, που σημαίνουν:

1. Συμμετοχή ή **μετάδοση**, όπως: **μετέχω** [= συμμετέχω], **μεταλαμβάνω** [= συμμετέχω], **κοινωνῶ** [= συμμετέχω], **μεταδίδωμι** [= δίνω σε κάποιον ένα μέρος από κάπιτι], **ἀντιποιοῦμαι** [= παίρνω ή διεκδικώ από κάποιον κάτι], **ἀμφισβητῶ** [ως δικανικός όρος] = διεκδικώ.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Μετεσχήκαμεν **δύον ιερῶν** τῶν σεμνοτάτων [= έχουμε πάρει μέρος μαζί με σας στις πιο σεπτές θυσίες].
2. Ἐκοινώησαν **τῶν κινδύνων** **ἡμῖν** [= πήραν μέρος στους κινδύνους μαζί με μας].
3. **Τῶν τιμῶν τοῖς φίλοις** μεταλαμβάνομεν [= συμμετέχουμε με τους φίλους στις τιμές].

2. Παραχώρηση και το **φθονῶ** [= αρνούμαι κάτι σε κάποιον από φθόνο], όπως: **παραχωρῶ** [= παραχωρώ], **ὑπανίσταμαι** [= παραχωρώ].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Τῆς τῶν Ἑλλήνων **ἔλευθερίας** παρεχωρήσατε **τῷ Φιλίππῳ** [= παραχωρήσατε στο Φίλιππο την ελευθερία των Ελλήνων].
2. **Μή μοι** φθονήσης **τοῦ μαθήματος** [= μην αρνηθείς από φθόνο το μάθημα σε μένα].
3. **Τιμῶ** και **τιμῶμαι** ως όροι δικανικοί: **τιμῶ** [: για **δικαστή** = ορίζω ποινή ή τιμωρία σε υπόδικο, επιβάλλω ποινή]· το μέσο **τιμῶμαι** [: **α.** για **κατίγορο** = προτείνω για κάποιον ως ποινή κάτι. **β.** για **κατηγορούμενο** = προτείνω μικρότερη ποινή για τον εαυτό μου].
  - Οι γενικές με τα ρήματα αυτά είναι της **ποινής**.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. **Ἴσως ἄν μοι**, ω **ἄνδρες** δικασταί, **φυγῆς** τιμήσαιτε [= ίσως θα ορίζατε σε μένα ως ποινή την εξορία].
2. **Τιμάται μοι** ό **ἄνδρας θανάτου** [= ο άνδρας προτείνει για μένα ως ποινή το θάνατο].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Με όλες τις κατηγορίες των ρημάτων, που δέχονται δύο αντικείμενα, το ένα σε γενική και το άλλο σε δοτική, η γενική δηλώνει **πράγμα** [ή ουσιαστικό **αφηγημένο**] και η δοτική **πρόσωπο**.

A σ κ ή σ ε i s [22]

[Βλέπε ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ σελ. 388]

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΚΕΝΩΝ

Να συμπληρώσετε τα κενά των παρακάτω προτάσεων θέτοντας ως αντικείμενο την κατάλληλη πτώση της λέξης, που βρίσκεται στις παρενθέσεις.

1. Ύπισχνεῖτο πέντε.....	(μναῖ, ἔκαστος).
2. Οὐκ ἀντιποιούμεθα	(βασιλεύς, πρεσβύτεροι).
3. .... ύπανίστανται	θῶκοι, πρεσβύτεροι).
4. Παραβάλλουσιν	(ὑμεῖς, οι πρότεροι).
5. Κόμιζε νῦν ..... τόν ἐμόν	ἐγώ, παῖς).
6. Πάντων γάρ..... πολλοί κοινωνοῦμεν	(ταῦτα, ἄλληλοι).

ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Να βρείτε στις παρακάτω προτάσεις τα αντικείμενα και να αναγνωρίσετε την κατηγορία των ρηματικών τύπων από την οποία εξαρτώνται.

1. Ὄπως ταύτη τῇ ὄδῳ οἱ πολέμιοι προσέχοιεν τόν νοῦν.
2. Κεράννυμι ὕδωρ τῷ οἶνῳ.
3. Ἐδέοντο Κερκυραίων τούς φεύγοντας **συναλλάξαι** σφίσι.
4. Τῷ πλήθει τά ὁμοία ἐκοίνωσαν.
5. Ἀμφισβητοῦσι τοῦ σίτου ἡμῖν.
6. Καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς τά αὐτά ἔφρασε.
7. Χρή τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις.

